

Samling af Afgørelser

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS VICEPRÆSIDENT

6. oktober 2015*

»Appel — intervention — interesse i afgørelsen af retstvisten«

I sag C-410/15 P(I),

angående en appel i henhold til artikel 57 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 27. juli 2015,

Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM), Marseille (Frankrig), ved advokat C. Bonnefoi,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM), Marseille,

sagsøger i første instans,

Europa-Kommissionen ved V. Di Bucci og B. Stromsky, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLENS VICEPRÆSIDENT

efter at have hørt førstegeneraladvokaten, M. Wathelet,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Med appellen har Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (herefter »samarbejdsudvalget«) nedlagt påstand om ophævelse af kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 7. juli 2015, SNCM mod Kommissionen (T-1/15, EU:T:2015:488, herefter »den appellerede kendelse«), hvorved Retten afslog samarbejdsudvalgets begæring om at måtte intervenere til støtte for den af sagsøgeren i første instans nedlagte påstand i sag T-1/15 om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/882/EU af 20. november 2013 om Frankrigs statsstøtte SA 16237 (C 58/02) (ex N118/02) til SNCM (EUT 2014 L 357, s. 1, herefter »den omtvistede afgørelse«).

* Processprog: fransk.

- 2 Samarbejdsudvalget har endvidere nedlagt påstand om, at dets begæring om intervention tages til følge.
- 3 Europa-Kommissionen indgav sine bemærkninger til appellen den 7. september 2015.

Appellen

- 4 I henhold til artikel 40, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol har alle personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Unionens retsinstanter indbragt retstvist, ret til at intervenere.
- 5 Det følger af fast retspraksis, at begrebet »berettiget interesse i afgørelsen af en retstvist« som omhandlet i den nævnte artikel 40, stk. 2, skal defineres i relation til selve genstanden for tvisten og forstås som en direkte og aktuel interesse i, hvorledes der træffes afgørelse om påstandene, og ikke som en interesse i forhold til de fremførte anbringender og argumenter. Udtrykket »afgørelsen af en retstvist« skal således forstås som den endelige dom, der ønskes afsagt, og som vil fremgå af domskonklusionen (jf. Domstolens præsidents kendelse Kommissionen mod EnBW, C-365/12 P, EU:C:2013:83, præmis 7 og den deri nævnte retspraksis).
- 6 Det skal i denne forbindelse bl.a. undersøges, om intervenienten berøres direkte af den anfægtede retsakt, og om intervenientens interesse i sagens afgørelse er godtgjort (jf. Domstolens præsidents kendelse Mory m.fl. mod Kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:135, præmis 7 og den deri nævnte retspraksis). En berettiget interesse i afgørelsen af en retstvist kan i princippet kun anses for tilstrækkelig direkte, såfremt afgørelsen kan ændre intervenientens retsstilling (jf. i denne retning Domstolens præsidents kendelser National Power og PowerGen mod Kommissionen, C-151/97 P(I) og C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, præmis 61, Schenker mod Air France og Kommissionen, C-589/11 P(I), EU:C:2012:332, præmis 14 og 15, og Mory m.fl. mod Kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:135, præmis 4 og 11).
- 7 Med appellen har samarbejdsudvalget kritiseret Retten for at have anlagt en urigtig fortolkning af artikel 40, stk. 2, i statuten for Domstolen. Samarbejdsudvalget har i det væsentlige fremsat følgende fire anbringender:
 - Retten begik en retlig fejl ved i den appellerede kendelses præmis 13 at fastslå, at den fælles interesse hos SNCM's ansatte, som samarbejdsudvalget repræsenterer, ikke i sig selv kunne indebære, at samarbejdsudvalget havde en direkte og aktuel interesse i afgørelsen af den retstvist, der var indbragt for Retten, som omhandlet i artikel 40, stk. 2, i statuten for Domstolen.
 - Retten begik en retlig fejl ved i den appellerede kendelses præmis 14 at fastslå, at den omstændighed, at samarbejdsudvalget muligvis kunne anses for en interesseret part som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF, ikke var tilstrækkelig til at begrunde en direkte og aktuel interesse i afgørelsen af den retstvist, der var indbragt for Retten, som omhandlet i den nævnte artikel 40, stk. 2.
 - Retten anlagde et urigtigt skøn ved i den appellerede kendelses præmis 15 at fastslå, for det første, at samarbejdsudvalget ikke havde fremlagt nogen konkrete oplysninger, der kunne godtgøre, at den sag, der var indbragt for Retten, havde en særlig betydning for igangværende lovgivningsinitiativer, eller at den gav anledning til principielle vanskeligheder, der kunne påvirke samarbejdsudvalgets særlige interesser, og, for det andet, at samarbejdsudvalget ikke havde godtgjort, at den igangværende nationale insolvensprocedure ville blive afbrudt, såfremt den omtvistede afgørelse måtte blive annulleret.

- Retten anlagde et urigtigt skøn ved i den appellerede kendelses præmis 16-18 at fastslå, at samarbejdsudvalgets interesse i afgørelsen af den retstvist, der var indbragt for Retten, ikke var forskellig fra SNCM's interesse til trods for, at samarbejdsudvalget havde status som en selvstændig juridisk person, der ganske vist var knyttet til SNCM, som rådede over midler og havde et betydeligt budget med forpligtelser og igangværende kontrakter, der ville blive påvirket direkte af insolvensproceduren, i hvilken forbindelse samarbejdsudvalget ifølge fransk ret havde ret til at blive hørt.
- 8 Det andet appelanbringende skal behandles først.
- 9 Samarbejdsudvalget har med dette anbringende anført, at Retten begik en retlig fejl, da den i den appellerede kendelses præmis 14 i det væsentlige fastslog, at den omstændighed, at samarbejdsudvalget muligvis kunne anses for en interesseret part som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF, ikke var tilstrækkelig til at begrunde en direkte og aktuel interesse i afgørelsen af den retstvist, der var indbragt for Retten, som omhandlet i artikel 40, stk. 2, i statuten for Domstolen. Samarbejdsudvalget blev endvidere frataget muligheden for at deltage i den administrative procedure, idet Kommissionen, efter at Retten ved dom *Corsica Ferries France mod Kommissionen* (T-565/08, EU:T:2012:415) havde annulleret Kommissionens beslutning 2009/611/EF af 8. juli 2008 om de støtteforanstaltninger, Frankrig har iværksat til fordel for [SNCM] – C 58/02 (ex N 118/02) (EUT 2009 L 225, s. 180), ikke genåbnede den procedure, der er fastsat i artikel 108, stk. 2, TEUF, før vedtagelsen af den omtvistede afgørelse.
- 10 Det fremgår i denne forbindelse af Domstolens praksis, at en interesseret part i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 108, stk. 2, TEUF, kan nedlægge påstand om annullation af en beslutning, som Kommissionen har truffet vedrørende statsstøtte, såfremt denne part med anlæggelsen af et søgsmål til prøvelse af denne beslutning ønsker at beskytte de processuelle rettigheder, der tilkommer ham ifølge denne bestemmelse (jf. i denne retning dom *Kronoply og Kronotex, C-83/09 P*, EU:C:2011:341, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).
- 11 En interesseret part i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 108, stk. 2, TEUF, der har til hensigt at intervenere i et sådant annullationssøgsmål til støtte for sagsøgerens påstande, har en interesse i afgørelsen af den pågældende tvist som omhandlet i artikel 40, stk. 2, i statuten for Domstolen. Den endelige dom, der ønskes afsagt, og som vil fremgå af domskonklusionen, kan nemlig ændre en sådan intervenients retsstilling, dels fordi den vil indebære en forpligtelse for Kommissionen til at indlede eller i givet fald genåbne den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, dels fordi den vil give intervenienten ret til i sin egenskab af interesseret part at deltage i den nævnte formelle undersøgelsesprocedure.
- 12 I det foreliggende tilfælde fremgår det af den appellerede kendelses præmis 13, at samarbejdsudvalget repræsenterer den fælles interesse hos samtlige SNCM's ansatte. Da Kommissionen ved vurderingen af foreneligheden af en statsstøtte i søtransportsektoren tager en lang række hensyn af forskellig art i betragtning, navnlig vedrørende beskyttelse af konkurrencen, Unionens søfartspolitik, fremme af EU-skibsfarten eller fremme af beskæftigelsen, kan det ikke udelukkes, at samarbejdsudvalget fremsætter deres bemærkninger om sociale hensyn over for Kommissionen, der i givet fald kan tages i betragtning af denne i forbindelse med den formelle undersøgelsesprocedure, der er fastsat i artikel 108, stk. 2, TEUF (jf. i denne retning dom *3F mod Kommissionen, C-319/07 P*, EU:C:2009:435, præmis 64 og 70).
- 13 Under disse omstændigheder skal samarbejdsudvalget anses for en interesseret part i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 108, stk. 2, TEUF.

- 14 Det skal imidlertid bemærkes, at SNCM i stævningen har fremsat et anbringende om tilsidesættelse af de processuelle rettigheder, der tilkommer selskabet i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, som følge af, at Kommissionen ikke genåbnede den formelle undersøgelsesprocedure, efter at Retten havde annulleret beslutning 2009/611.
- 15 Det skal derfor af de grunde, der er nævnt i den foreliggende kendelses præmis 11, konstateres, at samarbejdsudvalget, der er en interesseret part i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 108, stk. 2, TEUF, og som har til hensigt at støtte de påstande, der er nedlagt af en anden interesseret part, der også har påberåbt sig en tilsidesættelse af de processuelle rettigheder, som tilkommer denne part ifølge denne bestemmelse, har en direkte og aktuel interesse i afgørelsen af den retstvist, der er indbragt for Retten, som omhandlet i artikel 40, stk. 2, i statuten for Domstolen.
- 16 Retten begik således en retlig fejl, da den i den appellerede kendelses præmis 19 fastslog, at samarbejdsudvalgets begæring om at intervenere til støtte for SNCM's påstande ikke kunne tages til følge.
- 17 Følgelig, og uden at det er fornødent at undersøge de øvrige appelanbringender, skal appellen tages til følge, og den appellerede kendelse skal ophæves.
- 18 I overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, i statuten for Domstolen kan Domstolen, når den ophæver den af Retten truffene afgørelse, selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse.
- 19 I det foreliggende tilfælde finder Domstolen, at den råder over de nødvendige oplysninger for at kunne træffe endelig afgørelse vedrørende samarbejdsudvalgets begæring om intervention.
- 20 Som det fremgår af den foreliggende kendelses præmis 12-15, har samarbejdsudvalget en direkte og aktuel interesse i afgørelsen af den retstvist, der er indbragt for Retten, som omhandlet i artikel 40, stk. 2, i statuten for Domstolen.
- 21 Følgelig skal samarbejdsudvalgets begæring om intervention til støtte for SNCM's påstande i sag T-1/15 tages til følge.

Sagens omkostninger

- 22 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen tages til følge, og Domstolen selv endeligt afgør sagen. I henhold til samme procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i medfør af procesreglementets artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da samarbejdsudvalget imidlertid ikke har nedlagt påstand vedrørende sagsomkostningerne, bør hver part bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser bestemmer Domstolens vicepræsident:

- 1) Kendelsen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 7. juli 2015, SNCM mod Kommissionen (T-1/15, EU:T:2015:488), ophæves.**
- 2) Det tillades Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) at intervenere i sag T-1/15 til støtte for sagsøgerens påstande.**
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.**

Underskrifter